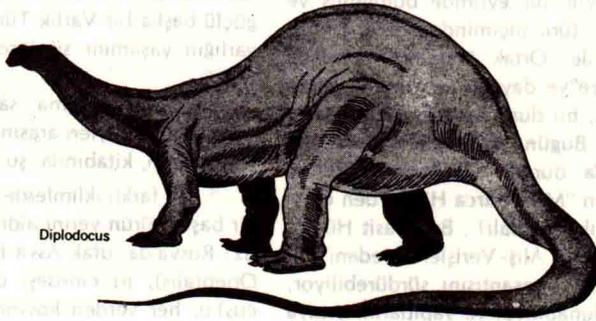
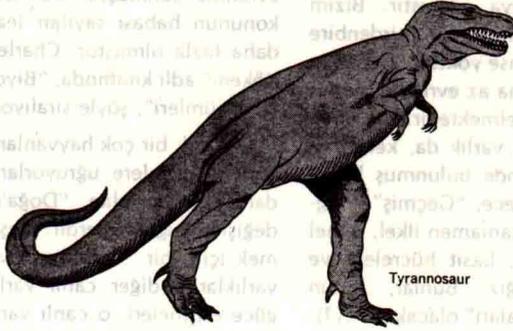
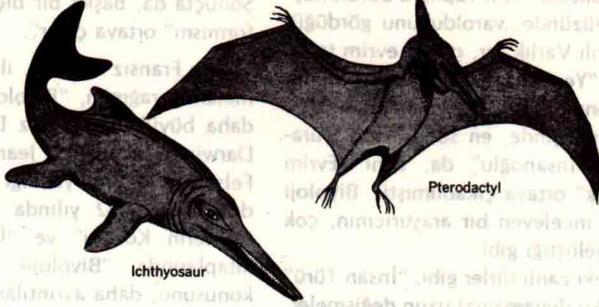

BİYOLOJİK EVRİM

Dr. Toygar AKMAN

MESOZÖK "İKİNCİ ZAMANA AIT" SÜRÜNGENLER

"Evrenin Yaratılması"ndan başlayarak süregelen "EvrİM Tarihi" içinde "Cansız Madde"nin, çeşitli "Enerji Dönüşümleri" göstererek, Yıldızları, Gezegenleri, Nebula ve Galaksileri meydana getirmesi, ne kadar ilginçtir! Oysa, aynı "EvrİM Tarihi" içinde, milyarlarca yıl sonra oluşan "Biyolojik Varoluş"la birlikte yepyeni bir "EvrİM" yolu

da ortaya çıkmıştır. Bu yeni yol; "Canlı Varlıklar"ın izlediği, "Biyolojik Evrim Yolu"dur. "Biyolojik Evrim"in, Evrenin Evrim Tarihi içinde, çok kısa bir yer almasına rağmen, "Madde Evrimi"nden çok daha çeşitli yönler göstermesi, onun, kendinden önceki evrimlerden çok daha ilginç olduğunu belirlemektedir. "Biyolojik Evrim"i

inceleyen bilginleri, en çok şaşırtan konu da, bu "Evrim Süreci" içinde, zaman, zaman "Bir Kaç Yöne Birden Atlamalar"ın meydana gelmiş olmasıdır.

Milyarlarca yıl sonra meydana gelmiş olan "Canlı Varlık", içerisinde yaşadığı ortam'da herhangi bir değişiklik olduğu anda, "Başka Tür Canlı Varlık"lara dönüşerek "Yepyeni Evrim Yolları"na atılmış ve böylece de "O Yeni Ortam'a Uyumda Bulunabilecek Yeni Yapılara Bürünmüş" tür. Bugün, Yeryüzünde, varolduğunu gördüğümüz, çeşitli "Canlı Varlık"lar, o eski evrim tarihi içinde süregelen "Yeni Ortamlara Uyumda Bulunma"nın bireğ sonucu olarak sayılmaktadır. Bu "Canlı Varlık"ların içinde, en son "Evrim Durağı"nda bulunan "İnsanoğlu" da, aynı "Evrim Sürecini İzlereyrek" ortaya çıkabilmiştir. Biyoloji açısından insanı inceleyen bir araştırmacının, çok basit bir dil ile belirttiği gibi:

".. Bütün öteki canlı türler gibi, "İnsan Türü" de, (bundan kuşku duymayız) uzun değişmeler, yani "Evrim Sonucu" ortaya çıkmıştır. Bizim makinemiz gibi karışık bir makinem, birdenbire ortaya çıktığını düşünen kimse yoktur. "Düşünen İnsan", kendinden biraz daha az evrimde bulunmuş, başka bir varlıktan gelmektedir. O, biraz daha az evrimde bulunmuş varlık da, kendisinden önceki, daha az evrimde bulunmuş başka varlıktan gelmektedir. Böylece, "Geçmiş'e doğru, derece derece giderek, tamamen ilkel, temel varlıklara varacağız. Hatta, basit hücrelere ve "Hücre"den aşağı gideceğiz. Bunlar, bütün "Canlı Nüfus"un, "Ortak Ataları" olacaktır.." (1).

Bu kadar büyük bir evrimde bulunmuş ve "Düşünen Varlık" türü biçiminde ortaya çıkmış olan "İnsan"ın bile "Ortak Atası"nın, sonunda gelip "Basit Hücre"ye dayanması, insanı, biran şaşırtıyor! Ancak, bu duruma, pek fazla hayret etmemek gerek! Bugün, biyolojik evrim'in, en son basamağında duran "Düşünen İnsan"ın, içerisinde bulunan "Milyarlarca Hücre"den oluştuğunu akıldan çıkarmamalı!.. Bu "Basit Hücreler" arasındaki "Bilgi Alış-Verişleri" nedeni ile, bu "Düşünen İnsan" yaşantısını sürdürebiliyor, davranışlarda bulunabiliyor ve yapıtlarını ortaya koyabiliyor!

Biyolojik Evrim ile birlikte süregelen "Transformizm" (Başka Biçimlere Dönüşüm) konusu üzerinde, çok eski tarihte yaşamış bilgin ve düşünürler de durdukları halde, bu "Dönüşüm"ler arasındaki ilişkileri, saptayamamışlar ve bilimsel yönden açıklayamamışlardı. Konuyu, bilimsel açıdan ilk kez ele alan bilgin, Jean Lamarck (1744-1829) olmuştu. Bir botanikçi olduğu kadar bir hayvan bilimcisi de olan Lamarck, 1809

yılında yazdığı "Zoooloji Felsefesi" adlı kitabında, "Biyolojik Evrim'de Dönüşüm" konusunu, özetle, şöyle ortaya koymuştu:

"Canlı varlıkların yaşama koşullarında bir değişiklik olduğu anda, bu değişiklik, o varlıkların yaşayışlarını da değiştirir. Yaşayışlardaki değişiklik, o canlı varlığın hareketlerinde de değişikliklere neden olur. Bu nedenlerle de, o canlı varlığın yapısında değişiklikler meydana gelir. Sonuçta da, başka bir biçime dönüşüm "Transformizm" ortaya çıkar".

Bu Fransız bilginin, ilginç çalışma ve saptamalarına rağmen, "Biyolojik Evrim" konusunda daha büyük ün, İngiliz Doğa Bilimcisi Charles Darwin'in olmuştur. Jean Lamarck'ın "Zoooloji Felsefesi" kitabını yazdığı tarih olan 1809 yılında doğan ve 1882 yılında ölen Charles Darwin, "Türlerin Kökeni" ve "İnsanın Türeyişi" adlı kitaplarında, "Biyolojik Evrim ve Dönüşüm" konusunu, daha ayrıntıları ile inceleyerek bilim evrenine sunmuştu. Bu nedenle de, ünü, bu konunun babası sayılan Jean Lamarck'tan çok daha fazla olmuştur. Charles Darwin, "Türlerin Kökeni" adlı kitabında, "Biyolojik Evrim İçindeki Dönüşümleri", şöyle sıralıyordu:

"Nasıl, bir çok hayvanlar, evcillığın etkisinde bazı değişimlere uğruyorlarsa, bu etkiden çok daha büyük olan "Doğa'nın Etkisi" ile de değişime uğramışlardır. Yaşamlarını sürdürebilmek için, bir "Varolma Savaşı" veren bu canlı varlıkların, diğer canlı varlıkları bastırarak bir güce erişmeleri, o canlı varlığın "Yaşamını Sürdürebilmesi"ni sağlamaktadır. Kendisinden daha güçlü başka bir Varlık Türü ortaya çıktığında, o varlığın yaşamını sürdürebilmesi, sona ermektedir".

En zorlu yaşama savaşı'nın, aynı tür'ün çeşitleri ve bireyleri arasında süregeldiğini gözleyen Darwin, kitabında, şu örnekleri vermektedir:

".. En farklı iklimlerde bile, bir fare türünün, bir başka türün yerini aldığı, ne kadar sık işittiriz! Rusya'da, ufak Asya Hamam Böceği (Blatta Orientalis), iri cinsdeşi olan (Blatta Germanicus)'u, her yerden kovmaktadır. Avustralya'da, ülkeye sokulan balırsı, ufak ve iğnesiz yerli arı'yı, hızla yok etmektedir. Yabani hardal'ın bir türünün, öbür türlerin yerini aldığı bilinmektedir; ve .. böylece daha birçok örnekler vardır. En zorlu yarışmanın, neden doğa düzeninde, aşağı yukarı aynı yeri tutan akraba biçimler arasında olduğunu, belli belirsiz anlayabilmekteyiz. Ama, büyük yaşama savaşında, bir türün, bir başkasına neden üstün geldiğini, belki de hiç bir durumda, kesin olarak söyleyemeyiz.." (2).

Daha üstün tipte insanlar

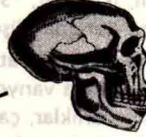
Pekin insanı

Cro-Magnon insanı

Java tipi insan

Neanderthal insanı
"Orta Avrupa Taş Devri"

Güney Afrika insanı

Olduvai insanı

?

İNSANIN EVRİMİ

Charles Darwin, bütün bu "Değişim" ve "Dönüşüm"lere karşı, yeryüzünde, "Aynı Biçimde Kalan Canlılar"ın, hâlâ da varlıklarını sürdürmelerini üzerinde de durmuştu. Bu konuyu incelerken, Lamarck'ın, bilimsel çalışmalarına da değinen Darwin, şu ilginç satırları yazmaktadır: "Bütün organik yaratıklar, daha yüksek aşamalara çıkmaya çabalıyorsa, nasıl oluyor da, yeryüzünde hâlâ bir sürü "En Aşağı Biçim" bulunuyor?.. Ve, nasıl oluyor da, her büyük sınıfta, bazı biçimler, öbürlerinden daha çok gelişmiş oluyor?.. diye sorulabilir. Daha yüksek biçimler, neden, daha aşağı biçimleri, her yerden kovup yok etmemektedir?.. Bütün organik varlıklarda, yetkinleşmeye doğru, yaratılıştan ve zorunlu bir eğilim olduğuna inanan, ve bu güçlüğü, çok iyi anlamış görünen Lamarck, yeni ve basit biçimlerin, kendiliğinden türeme yoluyla sürekli olarak yaratıldığını varsayma, durumunda kalmıştı. Bilim, bu inancın, doğruluğunu şimdiye kadar sınamamış; söz, geleceğindedir. Aşağı

organizmaların sürekli varlığı, teorimizde, hiç bir güçlük göstermez. Çünkü, "Doğal Seçme" ya da en uygunların kalımı, ilerleyici gelişmeyi içermek zorunda değildir. "Doğal Seçme", yalnızca, bir yaratığa, karmaşık yaşama ilişkilerine yararlı olan değişimleri kullanır. Şöyle sorulabilir: Görebildiğimiz kadarı ile, pek çok organlaşmanın, bir "Bağırsak Kurdu"na ya da bir "Yer Solucanı"na, ne yararı olabilir? Bunun, hiç bir yararı yoksa, böyle biçimler, "Doğal Seçme" ile "Gelişmemiş ya da Az Gelişmiş" olarak bırakılır. Bunlar da, belirsiz çağlar boyunca, bir "Aşağı Durumda" kalabilir. Jeoloji bilimi, haşlamlılar ve kök-ayaklılar gibi en aşağı biçimlerin, pek uzun süre, aşağı yukarı şimdiki durumlarında kaldığını, bize öğretmektedir. Büyük bir grubun, "Farklı Aşamadaki Organlaşması"nı incelersek, hemen, hemen aynı sözleri söyleyebiliriz. Örnek olarak, Omurgalılarda, "Memeliler ile Balıkların Birlikte Varolması"; Memelilerde, "İnsanlarla Galgalı Memelilerin Birlikte Varolması"; Balıklarda, "Kö-

pekbalığı ile Batrağın (Amphioxus) Birlikte Varolması" gibi. Ama, "Balıklar" ile "Memeliler" birbirleriyle yarışmaz. Bütün "Memeliler" sınıfının, ya da bu sınıfın bazı üyelerinin ilerlemesi, onların, "Balıkların" yerini almasına neden olmazdı. Fizyologlar, beynin çok çalışması için, sıcak kanla beslenmesi gerektiğine inanmaktadırlar. Bu ise, "Hava" ile solunumu gerektirmektedir. Bu yüzden, suda yaşayan "Sıcak Kanlı Memeliler", solunak için, ikide bir, "Su Yüzüne Çıkmak" gibi elverişsiz bir duruma düşer.." (3).

Bütün bu satırlarla Darwin'in anlatmak istediklerini özetlersek, şu sonuçlara varıyoruz: Yeryüzünde gördüğümüz canlı varlıklar, çağlar boyu süregelen bir "Yaşam Savaşı" vererek gelişmektedirler. Bu "Yaşam Savaşı", hem "Doğal Çevre"ye hem de başka tür "Canlı Varlıklar"a karşı sürdürülmektedir. Güçsüz olan "Tür"ler, ölüp gitmektedir. Güçlü olanlar ise, "Çevreye Karşı Daha İyi Bir Biçimde Uyumda Bulunabilmek için" evrimde bulunmakta ve "Yeni Bir Yapıya Bürünmektedirler". "Yaşamlarını Yitiren" türlerin bu durumunu, "Doğal Seçme" ya da "Doğal Ayıklanma" diye nitelendiren Darwin, "Yaşam Savaşını Kazanan Türlerin" de, ancak bazı "Değişim ve Dönüşüm"lerle bu duruma gelebildiklerini ileri sürmektedir. Çevrenin bu etkileri ile de "Canlı Varlık"lar, durmaksızın "Evrimde Bulunmuşlar"dır. Kısaca, bugün tanıdığımız "Çeşitli Varlık Türleri", yüzbinlerce yıl süregelen "Biyolojik Evrim" içinde, çeşitli biçimlere dönüşmüş olan canlı varlıkların "Bugünkü Türleri"dir.

— Pekî, bu "Evrim" in, bugün, son basamağında duran "İnsan" in "Evrim Süreci", nasıl gelişmiştir?.. Bu "İnsan", hangi dönüşümler sonunda, bugünkü yapısına ulaşabilmiştir?..

Charles Darwin, bu soruların karşılıklarını, bir başka yapıtında, "İnsanın Türeyişi" adlı kitabında vermeye çalışmıştır. Darwin, kitabının başında, "İnsanın, Daha İkel Bir Yaratıktan Meydana Gelip Gelmediği"ni, onun "Embriyonal Gelişimi"nin, hayvanlarınkine benzeyip benzemediğini araştırarak girmektedir.

".. İnsan 1/5 mm. çapında, diğer hayvanların yumurtasından hiç bir bakımdan ayırdedilemeyen bir yumurtadan gelişir. Embriyonun (rüşeym'in) kendisi, belli bir gelişme basamağında diğer omurgalı hayvanların embriyonundan ayrılamaz. Bu basamakta, boyun atardamarları, kavis şeklindeki dallar halinde, sanki, kan galsamalara sevediliyormuş gibi, seyredir. Yukarı omurgalı hayvanlarda ise, galsamaların bulunmadığı bilinir. Bunların, daha önce varolduğunu, embriyonda, boyun yanlarında bulunan

galsama yarıkları gösterir. Bir süre sonra, Carl Ernst von Baer'in belirttiği gibi, hareket organları meydana gelmeye başlar. Bu uzantılar, hem kertenkelede, hem memelilerde, hem de kuşların ayak ve kanatlarında, insan embriyonundan farklıdır.." (4).

Darwin, kitabının daha sonraki bölümünde, yeryüzünün çeşitli yörelerinde bulunan insanların, o yöredeki doğal yapıya uygun bir biçimde beden yapısına sahip bulunduğu ve bu nedenlerle de diğer insanlardan daha farklı bir yapıda oldukları üzerinde durmaktadır. İnsan, doğal koşullara uygun yapılarla büründüğüne göre, neden, daha önce varolan başka bir tür varlığını, yeryüzünün en son jeolojik durumuna uygun bir yapıya geçmesinden meydana gelmiş olmasın?.. Bu konuda çeşitli bilgilerin araştırma ve gözlemlerini belirten Darwin, şu örnekleri sıralamaktadır:

".. Blumenbach da, Amerikan yerlilerinin kafatasında burun boşluğunun büyüklüğüne değinmiştir. Kendisi, bu bulguya, yerlilerin, koku duyusunun keskinliği ile bağdaştırmaktadır. Kuzey Asya'nın geniş yaylalarında yaşayan Mogollar'da, Pallas'a göre, çok iyi gelişmiş duyu organları vardır. Prichard, Mogol kafatasının çok enli oluşunu, duyu organlarının çok gelişmiş olması sonucuna bağlamaktadır. Quechua - Hintlileri, Peru'nun yüksek yaylalarında otururlar. Devamlı olarak, basıncı düşük bir hava teneffüs ederler. Alcide d'Orbigny, bu durumun sonucu olarak, göğüs kafeslerinin ve akciğerlerinin iyice genişlediğini kabul etmektedir. Akciğer hücreleri, Avrupa'lılardan daha büyüktür. Bu gözlemlerden kuşku duyulmuştu. Fakat Forbes, 10 - 15 bin feet yükseklikte yaşayan akraba bir ırkın, Aymaraların çoğunu, dikkatle muayene etti. Kendisinin bana açıkladığına göre, bu insanlar, boy uzunluğu ve beden çevresi bakımından, gördüğü bütün insan ırklarından büsbütün farklı idiler. Aymara'lar, soğuk ve yüksek yurtlarına, öylesine bir uyumda bulunmuşlardı ki, İspanyollar tarafından, daha alçak doğu vadilerine götürüldükleri zaman ya daha sonraları yüksek ücretle kandırılarak altın sahillerine indirildiklerinde, korkunç denecek sayıda ölüyorlardı.." (5)

Bütün bu gözlemleri sıraladıktan sonra, Darwin, konunun en önemli yerine gelmekte ve "İnsan" ile "Maymun" un yapıları arasında birbirine benzeyen kısımlar üzerinde durmaktadır. Bu organlar, böylesine birbirine benzediğine göre, "İnsan Türü", acaba "Maymun Türü" nün, bir "Değişim ve Dönüşüm" sonunda ortaya çıkmasından mı oluşmuştur? Ünlü bilgin, bu konuda da şöyle yazmaktadır:

“İnsan”la “Maymun” arasında genetik bir bağlantı yok ise, yalnızca çıplak bir tesadüf sonucu, insandaki yeniden fazla kasın, anormal olarak bazı maymunlarınkinin aynı olması, tamamen olası dışıdır. Diğer yandan, “İnsan”, herhangi bir “Maymun”umsu yaratıktan türüyorsa, bazı kasların, binlerce kuşaktan geçtikten sonra, niçin birdenbire yeniden meydana çıktıklarını, aynı biçimde, at, eşek ve gevişgetirici hayvanlarda yüzlerce ya da büyük bir olasılıkla binlerce kuşak sonra, bacak ve omuzlarda koyu renkli çizgilerin yeniden neden ortaya çıktığını anlamak için, dolambaçlı yollara gitmeye neden kalmamaktadır..” (6).

İncelemelerini daha da derinleştiren Darwin, Memeliler sınıfındaki gelişmelerin, eski Tekdeliklilerden, eski Keselilere ve oradan da plesantali Memelilere doğru, bir sıra dönüşümlerle ortaya çıktığını belirtmektedir. Maymunların “Eski Dünya Maymunları” ve “Yeni Dünya Maymunları” olarak iki büyük evrim geçirdiğini ve sonuncu maymun türünden de “İnsan”ın meydana geldiğini ileri süren Darwin, kitabının sonunda şu satırları yazmaktadır:

“.. Bu kitabın vardığı en önemli sonuç, (yani insanın, daha aşağı derecede organize bir yaratıktan türemiş olması) birçokları için, büyük bir hiddet nedeni olacaktır. Buna üzülüyorum. Fakat, bizim, barbarlardan geldiğimize kuşku yoktur. Ateş Adalarını, vahşi ve sarp kayalıklı bir sahilden ilk gördüğüm andaki hayretimi, hiç bir zaman unutamıyacağım. Bir anda kafamdan, “Atalarımız böyle idi” fikri geçti. Bu insanlar, tamamen çıplaktılar. Bedenleri, boyalarla süslenmiş uzun saçları birbirine karışmıştı. Ağızları, heyecandan köpük içinde, görünüşleri vahşi, korku verici ve sefil idi. Herhangi bir sanatı bilmiyor ve vahşi hayvanlar gibi ne bulurlarsa onunla yaşıyorlardı. Hükümetleri yoktu ve kendi küçük topluluklarına ait olmayan her şeye karşı merhametsizdiler. Vahşiyi, vahşinin vatanında kim görmüş ise, damarlarında, daha aşağı yaratıkların kanı dolaştığını tanıtmaktan utanmıyacaktır..” (7).

“Biyolojik Evrim” denilince akla ilk gelen isim Lamarck ve Darwin olduğu için, bu bilgilerin, incelemelerine özellikle değinmemiz gerekliydi. Darwin’in, büyük heyecan uyandıran bu gözlemlerine ve ileri sürdüğü fikirlere karşı, bilim evreninde büyük eleştiriler açılmış, bazı bilginler ise, onun gözlemlerinin doğru olduğu üzerinde durmuşlardır. Lyell, Huxley, Carl Vogt adlı bilginler, bu fikri geliştirirken ünlü Alman Doğa Bilimcisi Ernst Haeckel, büyük bir içtenlikle

Darwin’i desteklediğini, tüm bilim evrenine yaymıştır. Haeckel, çağımızın başında yazdığı “Die Welttreatzel” (Evrenin Sırları) adlı kitabında, Darwin’e büyük bir yer ayırmış ve bu kitabı, bir kaç yıl içinde otuz ayrı dile çevrilerek yayınlanmıştı. Ernst Haeckel, bu kitabında Darwin hakkında, şu satırları yazmaktadır:

“.. Gerçi bundan binlerce yıl önce, keşiflerle uğraşan bazı düşünürler, “Varlıkların Evrimi”nden söz etmişlerdi. Fakat, “Evrim” kavramının bütün dünya için ele alınması gerekeceği yolundaki görkemli fikir, ondokuzuncu yüzyıl’da doğmuştur. Ancak, bu görüş, aynı yüzyılın ikinci yarısında berraklaşmaya başlamıştır. Bu “Evrim Görüşü”nü, deney ve gözlemlere dayandırarak saptamak ve bunu bütün dünyaya yaymak şerefi, İngiliz Doğa Bilimcisi Charles Darwin’e aittir..” (8).

Çağımızın bir başka ünlü İngiliz Biyoloji bilgini Julian Huxley ise “Hareketin Evrimi” adlı kitabında, Darwin’in “Biyolojik Evrim” konusunda ileri sürdüğü görüşleri, ayrıntılarına girerek tartışmakta ve bu arada kendi gözlemlerini de katarak bu “Evrim”i belirtmektedir. Huxley, kitabının Beşinci Bölümünü “Biyolojik Gelişim Yolu” başlığı altında sunmakta ve şunları yazmaktadır:

“.. Burada, belli başlı bir kaç noktaya değinmek istiyorum. Bütün biyolojik varlıklar için bir “Gelişim” vardır. Türlerin çokluğuna rağmen, belirli koşullara “Uyumda Bulunma” ve “Ayarlanma” durumu vardır. Yaşamın, belirli bir bölümünde ise, Türler arasında “Özel Bir Yapıya Bürünme” ve biyolojik makinenin genel bir gücü olarak da “İlerleme” durumu vardır. Fakat, “Gelişim”, öyle hazır elbise gibi bir durum olmayıp, zaman içinde olagelmektedir. Çoğu, kısa ya da uzun bir süre sonra bitmekte ve bir “Durak Noktası”na gelmektedir. Bazan, bu “Gelişim Yolu”, uzun bir süre gitmektedir. Ancak, sonuçta, o da “Durak Noktası”na varmaktadır. Böyle, birbirlerinin yerine geçme ve daha sonrakinin, kendinden öncekinin yerini almasına, “Süregelen Uyum” dememi anlıyorsunuz. Genel İlerleme ya da Genel Gelişim’in bir sonucu olarak, “Bir Tür’ün, Başka Bir Tür’üne Yerine Geçmesi Olayı”, kendiliğinden meydana gelmektedir. Diğer yanda ise, “Memeliler” ile “Kertenkelegiller” arasında “Durmaksızın Süregiden Gelişim” durumu da vardır. Bu nedenlerle, bütün bu “Sürekli Evrim Zamanı”nı belirleyebilecek, tek bir kelime bulmamız gerekmektedir. Ben, anlaşılmaz ya da gizli anlamlı kelimeler yerine, (Progress) “Gelişim” kelimesine benzer bir kelimenin kullanılmasını öneririm..” (9).

Buraya kadar olan inceleme ve araştırmaları-
mız sonunda, "Biyolojik Evrim" süresince ilginç
bazı durumların meydana geldiğini saptayabile-
ceğiz. Bunlardan en önemlisi, hiç kuşku yok ki,
"Biyolojik Evrim" in "Durmaksızın Süregelmiş
Olması"dır. Ancak, onun kadar ilginç olan bir
diğer durum ise, bazı Tür'lerin, belirli "Durak
Noktaları"nda kalmaları ve ondan sonra belirli bir
"Gelişim"de bulunmaksızın aynı Tür'ü sürdürme-
leridir. Karınca yumurtasından, karıncanın çık-
ması; At'ın, at yavrusu, maymunun maymun
yavrusu doğurması gibi. "Biyolojik Evrim" teori-
sini eleştirenlerin, en çok üzerinde durdukları
nokta da bu ikinci noktadır. Onlar,
— Madem ki, "İnsan", "Maymun"dan mey-
dana gelmiştir. O halde, aynı "Maymun"lar
niçin, günümüzde de, "İnsan"a benzeyen biçim-
de "Yavrular Doğurma Evrimi"ni göstermiyorlar?.

Bu soruya karşılık "Biyolojik Evrim" tezini
savunanlar,
— Dallara ayrılma biçiminde gelişen "Evrim"
içinde "Maymun" türünden "İnsan" türü'ne geçiş
evrimi olmuş ve bu evrim sorusunda da, diğer
varlık türleri gibi "Maymun Türü" de "Doğal
Ayıklanmaya" uğramış ve nesli gitgide tüken-
meye başlamıştır!..

biçiminde karşılık vermektedirler. Bütün
bilginlerin birleştikleri bir konu var. O da, bütün
"Hayvan Türleri"nin gitgide azalmakta olması.
Bir yandan "Doğal Ayıklanma" diğer yandan da,
"İnsan"ın "Avcılık heyecanını tatmin ve çevreyi
kirletmedeki ısrarı" karşısında, öyle sanılır ki,
yakın bir gelecekte, "Tüm Hayvanların Müze-
lerde İçi Doldurulmuş Mumyaları"ndan başka
ortada bir şey kalmayacaktır.

- (1) ROSTAND Jean: *Biyoloji Açısından İnsan*, Çev: Ender Gürol. Varlık Yayınları. İstanbul 1964, Sa: 104.
- (2) DARWIN Charles: *The Origin of Species*, (Türlerin Kökeni), Çev: Öner Ünalın, Ankara 1970, Sa: 81 - 82.
- (3) DARWIN Charles: Aynı Kitap Sa: 122 - 123.
- (4) DARWIN Charles: *The Descent of Man*: (İnsanın Türeyişi), Çev: Yavuz Erkoçak, Ankara 1968, Sa: 15.
- (5) DARWIN Charles: Aynı Kitap Sa: 44 - 45.
- (6) DARWIN Charles: Aynı Kitap Sa: 53.
- (7) DARWIN Charles: Aynı Kitap Sa: 263.
- (8) HAECKEL Ernst: *Die Weltatzeil*, (Kâinatın Muammaları), Çev: A. Haydar Daner, İstanbul 1936, Sa: 17.
- (9) HUXLEY Julian: *Evolution in Action*, Mentor Books, New-York 1957, Sa: 99.

• İki insan aynı pencereden bakarlar, biri çamuru görür, diğeri yıldızları.

Frederick LANGBRIDGE

• Ev, içinde yaşamak için bir makinedir.

Le CORUSIER

• Kalite denetlenemez.
Kalite isimden önce gelir.

Amerikan Sözü

• İlk anda korkaklık gibi görünen şey, belki akıllılıktır.

Jean GIONO

• Sana yapılan haksızlıkları toza, iyilikleri ise mermere yaz.

Benjamin FRANKLIN

• Eğlendirerek öğret.

HORACE

• Gerçeğin rengi gridir.

André GIDE

• Yeni olan şey nadiren iyidir, çünkü iyi olan şey yalnız kısa bir zaman için yenidir.

Arthur SCHOPENHAUER